

بررسی میزان تمایل مشارکت در طرح‌های بافت فرسوده از دیدگاه ساکنان (نمونه موردی طرح اعتلای کیفیت حیات شهری آبکوه)

هانیه کمالی

دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری
دانشگاه امام رضا مشهد
Kamali_urbanism@yahoo.com

پیمان قناد رضایی

عضو هیأت علمی و ریاست
دانشگاه اقبال لاهوری
Hirad_naghsh@yahoo.com

چکیده

بافت‌های فرسوده در قالب بافت‌های تاریخی، شهری و حاشیه‌ای، بخش وسیعی از شهر مشهد را به خود اختصاص داده است. روند رو به فرسودگی و مخاطراتی که از پیامدهای این موضوع می‌باشد، مداخلات مدیریتی را در قالب برنامه‌ریزی و اجرا در بافت‌های مذکور ضروری نموده است. مقاله حاضر به بررسی بافت فرسوده آبکوه به‌عنوان یکی از بافت‌های فرسوده شهر مشهد می‌پردازد. انتخاب بافت مذکور به‌عنوان نمونه موردی به دلیل تصویب طرح اعتلای کیفیت حیات شهری آبکوه و اجرایی شدن آن در حال حاضر، صورت گرفته است. در این پژوهش ابتدا سعی می‌گردد تا طرح پیشنهادی، اهداف، رویکردها و نوع مداخله در بافت توسط مشاوران تهیه کننده طرح بررسی و در مرحله اجرا با توجه به ضرورت مشارکت طلبی اجتماعی مردم بومی، به جمع‌آوری نظرات از دیدگاه عوامل درگیر در پروژه و ارائه خروجی در این خصوص بپردازد. در مرحله بعد شناسایی شکاف‌های میان مراحل طرح (ایده‌پردازی) تا اجرا (پیاده‌سازی) و کاستی‌های دستیابی به اهداف طرح خصوصاً نحوه مداخله مردمی در بافت و شناخت پتانسیل‌ها و کمبودهای ساکنین، مورد بررسی قرار می‌گیرد. نهایتاً بررسی دو دیدگاه مدیران اجرایی و ساکنان بافت در خصوص اجرای طرح، منتج به رویکرد عامل سومی شده است که به بیان مشکلات اجرایی و موانع ایجاد شده جهت پیشبرد طرح توسط هر دو گروه پرداخته است.

واژه‌های کلیدی: بافت فرسوده، مشارکت‌پذیری، بهسازی و نوسازی، قلعه آبکوه، مشهد.